

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Satoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLEN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

dr. Hám Sándor
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félfévre 6 kor,
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill., Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
terméért szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár
kedvezmény.

Kivándorlási szédelgők.

— december 3.

Hiába, az emberiség örökké hiszékeny, álmodozó marad, a melyet még a reménység halavány sugara is lebilinesel, megbüvöl. Mindig többre vágyik, magasabbra akar kuszni; zordonnak, áldatlannak találja azt az országot, amelyben él, s az uralkodó viszonyokat örökös járomnak, a melytől sohasem bír megszabadulni. Sóvárog valami boldogabb vidék után, amelyet csak hazug regékből ismer fantáziájával megfűszerez; és ime csábítja, hívja az ígért földje. A lélekben megérlelődik a terv, valami szólítja és marasztja is. Reménykedik és még sem! Merne és nem mer! Titkos ösztöne marasztja, hogy hátha még sem uralkodik ott a teljes boldogság, hátha neki lesz csak ott rossz sora, küzködik a vágygyal, amely démoni erővel akarja lenyűgözni. A helyzetét még sanyarubbnak találja, a sorsát rabszolga sorsnak; aranya vágyódik, duslakodni akar a kincsben, a mérhetetlen gazdagságban.

A falat kenyér, amely más-
kor munka után oly izletesnek,
oly felülmulhatatlan eledelnek
tűnt fel neki: most keserűvé,
gyűlöltté válik, mert nem akad
hozzá pástétom, mert nem a gaz-
dagság kenyere. És mi kell több,

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Minster-boy.

— Thomas Moore. —

Csatába ment az ifju dalmok:
Ott látni, mint vi száz halállal:
Kezében atyja ősi kardja, —
Hárfája zúg s mögötte szárnyal. —
„Dalok hazája! — szolt a harcra, —
Habar egész világ elárul:
Jogaid' egy kard védni fogja,
S egy lant dalol majd szebb hazáru!”

... Fogoly lett — hajh! — az ifju dalmok.
Amde nem tört meg büszke hangja
A rabbilinesben; szertezúzva
Többé nem zeng imádott lantja...
Es szolt a dalmok:

„Rablanc téged szennyezni nem fog,
Te, Szerelem s Vitézség húrja!
Mit a Szabadság szüle: hangod
A szolgaságban néma újra!”

Angolból: ifj. Zsoldos Benő.

Budapest éjjel.

A ceruzás gyermek.

Irtá: Szepessy Jenő.

Magamban botorkáltam az éjsza-
kában...

Csunya, borongós idő volt. Az eső
erősen szitált és fedél alá kergette
az embereket. Az Andrásy-ut fényes
kávéházaiban álmosan bóbiskoltak a

minthogy ily réveteg, ingadozó
léleekben színes, család, ördögi
beszéddel legyőzzék a félszet, dus
jövedelmet ígérve neki felényi
munkája után; mi kell több, mint
hogy alkalmas szószátyár egyé-
nek hamis példákra hivatkozva
ostromolják a hiszékeny elége-
detleneket, akik csakhamar törbe
esnek s odahagyják anyaföldük-
et, amely, ha nem is Dárius-
kincsét, de biztos életet, megél-
hetést adott nekik.

Odakünn aztán későn ébred-
nek a valóra, későn fojtogatja
bensejüket a bünbánó zokszó,
későn sirják vissza az elhagyott
szülőföldet. Két kezük munkáját
éjjel nappal kihasználják azért a
silány bérért, amit koncul oda-
vetnek nekik. A megfeszített, tul-
ságosan kihasznált erő elernyed,
kimerül, s akkor még koldusabb
sors vár rá — odakünn idegen-
ben, ahol nincs puha fészke,
hová pihenőre térjen.

Rideg valóra ébred, s fölis-
meri, hogy egy megtévedt élet
volt az övé, hogy szívárványt
hajszolt — alkonyatig, s hogy
mennél tovább üzte, annál hal-
ványabb lón. S megátkozta azt
a pillanatot, amikor az a kufár
ügynök kivándorlásra csábította,
amikor elszakította a hazai föld-
től, amelylyel szíve gyermekko-
rától fogva egybeforrott.

Hiába minden rendelet, min-
den törvény; amíg a nép nem

pinéerek s csak egy-két esőkönnyös
agglegény olvassagta belül az illusz-
trált lapokat.

Az ut is kihalt, üres; s egy-két
alak suhan tova, kabátjába bujva.
Szép időben, ilyen tájban, tizenkét
óra felé még élénkek az utcák, hogy
szinte pezseg az élet bennök.

Hja! Az ilyen velőkig ható, öl-
mos eső lelohasztja az emberek mu-
latós kedvét is. Hazafelé tartok jó-
magam is. Legjobb az ilyen időben
otthon, az ágyba bujva hallgatni,
hogy miként kopog az eső egyhan-
guan az ablakokon.

A Gyár-utca sarkán egy rongyos
leányka állja utamat.

— Nagyságos ur! — szol resz-
kető hangon — vegyen egy ceruzát.

Nyolce-tíz éves leányka volt. Nagy,
szürke kendő volt körül csavarva de-
rekán, s haja szinte összeesapzott a
esepegő esőtől.

Végig néztem a kis, szánandó
alakon, ki nyújtogatta felém azt az
egy pár olesó ceruzát, mit kezében
tartogatott.

— Mért nem megysz haza?
Vállat vont.

— Muszáj keresni! mondá, mi-
közben gyanakodva nézett reám.
Láttam, hogy elakar szólni, hát meg-
fogtam karját, hogy megakadályoz-
zam benne.

— Hazamégy, vagy átadlak egy
rendőrnek, rivaltam rá szigoruan.
Éjjel tizenkét órákor kis leánynak
nem szabad az utcán járni.

ébred öntudatra és balgán oda-
dobja sorsát az ügynökök ke-
zébe. Amíg lépre megy minden
mézes-mázos ígéretnak, amíg nem
tanul okulni saját, vagy ritkán
mások szerencsétlenségén. Ezen
piócákat, akik a nemzet vért
szívják, ezeket kellene megsem-
misíteni; akik Kanaánt ígérnek
az egyszerű paraszt embernek
és valójában az életétől rabol-
ják meg.

Mert nem lehet elég sűrűn
figyelmeztetni a kivándorolni
akarókat, hogy ne higgyenek a
csábító szónak; a puszta ígért
immár megbabonázta őket. A
nép óvása érdekében tesszük ez
alábbit is közzé.

Egy volt budapesti, jelenleg
délafrikai lakos ajánlatot tett
egy délafrikai bányaigazgatóság-
nak 30,000 magyar bányamunkás
szállítására iránt.

A szállított munkásokért fe-
jenkint szép összeget kötött ki
magának azzal a megokolással,
hogy egy magyar munkás annyit
fog dolgozni, mint — két ben-
szültöt fekete, élelmezni pedig
alig kell őket jobban a feke-
télknél.

Ebből látható, hogy milyen
elv vezérli a lélekkufárokat, a
kivándorlási ügynököket; ez vi-
lágos képét mutatja annak a
sorsnak, amely a kivándorlókra
odakünn vár.

Vigyázzatok magyarok! Üz-

— Jaj, ne bántson bácsi kérem.
Nekem muszáj éjjel is mászkálnom,
mert akkor is vesznek tőlem ceruzát
az emberek.

Elfog a rendőr és akkor bezár-
nak... A gyermek durcásan hall-
gatott. Van anyád?

— Van, de — de beteg.

— Hazudsz!

A gyermek rám nézett, de nem
válaszolt. Láttam, hogy így nem bol-
dogulok vele, hát elővettem egy husz-
fillérest.

— Neked adom és nem kell a
ceruzád, ha igazat beszélsz. Hol van
az anyád?

— Kávéházban árul virágot.

— Testvéred van-e?

— Van, de — itt egy meg-
vető mozdulatot tett, de nem segite-
nek. A bátyám mindig megver és
elszedi tőlem a pénzt, mit keresek.
Most nem, mert be van zárva. A má-
sik, az is rossz, pedig sokat keres.
Ott áll a Petőfi-utcaiban...

— Hány éves vagy — kérde-
zém — és jársz-e iskolába?

— Tíz — és a negyedik osztályba
járok.

A gyermek kezdett bizalmaskodni
velem.

— Kaptam ott ruhát és cipőt is
— folytató.

— De hiszen rongyos a cipőd.

— Ez csak éjjel van rajtam.

Nappal más ruhában járok. De ugye
nem ad át a rendőrnek, bácsi? —
szolt őszinte hangon. Isten bizony

zések el házatok küszöbéről azt,
aki idegenbe csábít titeket, mert
a sanyaruság leszen ott földi so-
rotok, mert ezerszer fogjátok
megsírni azt a pillanatot is,
amikor búcsut mondtatok anyá-
toknak, szülőföldeteknek!

Jótekonyság.

— A helybeli izr. jótekonny egyletek műkö-
dése. —

— december 3.

A helybeli izr. hitközség kebelé-
ben működő jótekonny egyesületek a
tél beálltával megkezdették hasznos
működésüket.

E működést látva és közelről ta-
pasztalva, öröm és hálaérzet dagasztja
keblünket, miként két versenyre ki-
esinye, nagyja, férfi és nő, a serdülő
leányok egész serege, hogy az isteni
gondviselésnek részeseivé legyenek.
„Adjatok mindenkinek, ki kezét fe-
létek nyújtja, mert ki a szegényt és
árvát segítyezi, az nekem ad.” Így
hangzik az Isteni szózat és e szózat
sok, nagyon sok nemes szívben visz-
hangra talált. Jól van ez így, mert
oly nagy a szükséglet, oly nagy a
szegénység kivált itt Ujhelyben, hogy
csak az megmondhatója, kinek alkalma
van a szegény lakházakba betekin-
teni. Szörnyőség látni a sok járó,
éhes és rongyos alakokat, még bor-
zasztóbb a tükölt és szegénykező sze-
gények sorsa, kik bajaikat fel sem
fedezik.

Ha igaz és való az Irás szava,
hogy csak azért teremti az Úr isten
a szegényeket, hogy a gazdagok jó-
tekonyságot gyakorolhassanak, úgy
városunkban bő és tág alkalom nyí-
lik e gyakorlatra; de ki győzi?!

Pedig igen sokat tesznek. Be-

kikapok, ha nem keresek.

— Jó, jó kis leányom, de menj
haza, mert elfognak.

— Nem mehetek haza, mert
megver az anyám. Rendőrtől pedig
félelek és kikerülöm őket.

— Mégis, hátha meg fog?

— Hát, akkor bezárják az anyá-
mat, ilt az már többször is miattam.
Legalább nem kell félnem a veréstől.
Bácsi, kérem én nem szeretem az
anyámat, pedig a nagysága az isko-
lában mindig azt mondja, hogy az
bűn, nagy bűn. De mikor mindig üt.
Ost másnak annyi mindenfélét vesz-
nek a szülei, míg én még egy képes
könyvet sem kapok, hogy abból me-
séket olvashassak.

— Hát a testvéred nem ad?

— A Margit? Azt mondta, ha
valamelyikünk is csak beteszi hozzá
a lábát, hát azt kirugja. Bácsi, ké-
rem erresszen el. Nekem keresnem
kell.

Eleresztettem; mint valami zerge
ugrott el mellőlem... Befutott —
az éjszakába!

Vézna kis alakját elnyelte a
mellékutca homálya, de hangját hal-
lottam még, valami frivol nótát du-
dolt. Gondolkodva mentem haza. Ez
öreg-gyermek alakja folyton előttem
lebegett, s úgy néztem rá, mint a
liliomra, mely a — szemétdombon
virít.

széljenek a tények: A 26 éve itt működő „Ruházati egyesület” ez évben dec. 13. tartandó kiosztási ünnepén nem kevesebb, mint 100, mond: száz szegény, mindkét nembeli gyermeket fog felruházni s majdnem ugyanannyit tankönyvekkel látott el; a költségek 1500—1700 koronára rúgnak. Elismerés illeti a fiatal hajtású, de már hasznosan működő „Leányegyesület”-et is, mely hathatós támogatásával segédkezett nyújt az anyaegyesületnek.

És most egy másik, jótékonyhatóságban talán mindezeket felülmúló, nemes intézmény az „Izr. népkönyha egyesület”, mely a téli hónapokban 60—70 szegény tanuló gyermeket jó ebéd kosztal lát el. Ennek látására hálával telik meg szívünk nemcsak a megteremtők iránt, nemcsak a nemes adakozók iránt, de a jó Isten iránt, ki annyi nemes érzést, annyi jószágot plántált az emberek szívébe. Vannak ugyan, hál' Istennek nagy ritkán, olyan emberek is, kiknél ez isteni plánta meg nem fogamzott, vagy nem gondozták kellően, vagy túl kemény talajra akadt, kő van szívük helyén; no hát az ilyeneket inkább sajnálni tudjuk, mint korholni, s mint a vak nem ismeri a színeket, úgy ők ez érzést nem ismerik és így soha sem lehetnek részeseivé ama magas, isteni élvezetnek, melyet az adomány fölött az adakozó érez.

A farkas ember nem is él zsidó szellemben, mert az új irás szerint minden vagyonunk Istentől való, amiből egy tizedrészt neki jár vissza, vagyis a szegényeknek.

Az „Iskolázató- és Leányegyesület” évenként annyit költ, amennyit bir, t. i. előre elkészített költségvetés alapján, ha olykor-olykor rést is üt rajta néhány száz korona adósság, kifoltozzák egy sikerült táncmulatsággal. Nem így a „Népkönyhaegyesület”, ennek kiadása oly meglepő mérvet ölt, hogy a megkezdett 30—40 kosztos 70-re szaporodott és ezzel természetesen a szükséglet is. Soknak van is erről tudomása és aránylag igen sok áldozatot hoznak. Sokan sorba adják az egyes ebédeket, vagy megfelelő összeggel megváltják magukat. Sokan pedig évről-évre ismételtén kosár számba küldik a szükséges anyagokat, de sajnos, ez még mind kevés, küldjenek még azok is, kik eddig még nem küldöttek, vagy akik nem ismerik e nemes intézmény nagy horderejű működését.

Szól e kérelmünk különösen a vidéken lakó vagyonosabb gazdaközönségnek.

Néhány zsák krumpli, bab, lenese vagy liszt a mi ott alig számít, az itt nagy értéket képvisel. Vannak ugyan már most is a vidéken egyes pártolóink, kiknek áldva említjük neveiket, de még mind kevés ennyi sok szegénnyel szemben.

Az irás szerint, a gyermekek szájából jött fohász hat fel legközelebbül a Mindenható trónjához, nohát igérjük, hogy ez ártatlan kisdedekkel fogjuk lekönnyörgtetni az Eg áldását mindazokra, kik e jótékonyaságból kiveszik a maguk részét, hogy ennek érdemében se önmaguknál se hozzátartozóinál soha szükség ne lássanak, de boldogságban, anyagi jólétben és állandó egészség élvezetében gyakorolhassák mindig szívük nemes sugallatát — a jótékonyaságot!

Szabo Jakab.

HIREK.

Nemzetközi színház a fővárosban.

Budapest, november 30.

Csalékony cím, hangzatos frázisok és veszedelmes üzleti eszme az egész... Nemzetközi színház!... Az egész kihasználása akar lenni a főváros gyenge oldalának, a még benne rejtőző, szunnyadó germanizmusnak. A legpompásabb kétértelműség lappang a nemzetközi színház

álarca alatt! Az egyik, a szemfényvesztő: az idegen forgalom emelése: a másik, az alapgondolat, a cél: egy jól jövedelmező, állandó német színház megalapítása. Mert annyi bizonyos, hogy Thália nemzetközi esarnoka, a germán szellem szolgálatába akar szegődni.

S hogy a dolog mibenléte fölül is tájékozást adjunk, kell, hogy az esetet vázlatos ismertetés alá vegyük. Egy magyar honos színház építési engedélyért folyamodott a fővárosi tanácshoz. Nemzetközi színház akar létesíteni. Van rá három millió koronája. Lesz az épületben hangversenytér, téli kert, nyári park, ebédlő és miegymás. Játsszani fognak benne franciául, angolul, olaszul és németül is, persze annyiszor, ahányszor kedvük tartja. És mivel fővárosunk még nem dicsekszik a színmagyar jelleggel, hát bizonyos, hogy mást se fognak ott tenni, mint ápolni azt a kiháló félben lévő, német szellemet.

Sokkal komolyabb a dolog, mint hogy tekintetünk fölületesen elsikolhatna föllette. A színház, az iskola mellett főerősége, támasza a hazafias szellemnek és uttörője, misszionáriusa a nyelvnek, amelyre dupla feladat vár ott, ahol az idegen behatás, befolyás lidérenyomása nyilvánvaló, ahol a hazai kultúrát még mindig háttérbe tudja szorítani az idegen ajemnek kártékony ereje.

Fővárosunk tulnyomó része még mindig a germanizmus jegyében vallja magát magyarnak. Lépten-nyomon német hangok ütnek meg fülünket és szent áhitattal várja a legtöbbje azt az időt, mikor a német művészek tavasz felé eljönnek vendégszerepelni, hogy egy kis német légkört szívjanak magukba.

És most beakarják lopni a német színházat egészen a főváros sörpóin. A nagynemetség jól tudja, hogy Budapesten termékeny talajra talál az ő eszméje; jól tudja, hogy a nyolcszázézet meghaladó lakosság egészében jól-rosszul, de bírja a német nyelvet, s olyasmint hisznek és hirdetnek, hogy a nyelv és érzelem dolgában nagyobb részt német városban csak a hiu szovinizmus tartja fenn a magyar lelket, s adja meg a magyaros mázt. Azt vélik, hogy az erőszakos és család eszközzel fenntartott magyar hegemonia bukása után elkövetkezik az altendeutschok várva-várt hajnala: a német nyelv diadala hazánkban.

No hát itt az ideje, hogy megmutassuk, hogy ez az undok mozgalom csak hiábavaló nyelvöltögetés, hogy fővárosunk gyökerestül magyarrá alakul át, s hogy őseink örökén a zengzetes, ezeréves magyar nyelv fog uralkodni. Neesak a fővárosi, de a vidéki sajtó is tegye meg ez irányban kötelességét, amit a nagy érdek feladatul ró reá!

Le az álarca! a nemzetközi komédiázással; mi nem adunk nemzetünk szívében bőlesőt a német művészetnek! Nem táplálunk kigyót a mellünkön, s nem adunk szállást az olyan tótnak, aki bennünket akar kivenni a házunkból.

Német színházra ninesen szükségünk, még nemzetközire sem, mert az idegenek sem azért jönnek hozzánk, hogy saját nyelvükön való színelőadásban gyönyörködjenek, hanem, hogy megismerkedjenek a magyar viszonyokkal, a magyar művészettel és a magyar különlegességekkel.

Hadd legyen a főváros az igaz, hamisítatlan magyarság mintaképe, s vesse le már egyszer azt a német cafrangot, amely se magyarrá, se németté nem teszi őt.

Hadd tudják meg a nagynémetek, hogy mi sem estünk a fejünkre, hogy mindenféle hangzatos cím alatt az ő diadalukat engedjük hirdetni. Eleget nyögtünk az utóbbi időkben a németiség igája alatt, s nem fűznek olyan szép emlékek e korszakhoz, hogy újra megkivánnók a „kutya barátságát.”

P.

— Roráté. Itt az advent. Még csak néhány hét választ el bennünket a szeretet ünnepétől s a katolikus egyház már is megkezdte a szertartásokat, hogy lélekben előkészítse az embereket a nagy ünnephez. Naponta hat órákor az összes templomokban karácsonyi rorátét tartanak.

— Halalozások. Spiegel Jakab homonnai borkereskedő, Homonna városának egyik régi, tekintélyes polgára, november hó 29-én 65 éves korában elhunyt. Nagy kiterjedésű családja és a szegény szűkölködők egész légiója gyászolja az elhunytat. Temegetése általános részvét mellett nov. hó 30-án ment végbe Homonnán. — Részvételt értesülünk, hogy dr. Frits Géza tolelvai orvos, ki az uri társaság egyik közkedvelt, rokonszenves tagja volt: Tolesván elhalálozott.

— Ujévi gratulációk megváltása a sátoraljai helyi árvaház javára. Körülbelül tizenhat hosszú év folyt le azóta, hogy így utolsó napjaiban a haldokló, megvénhedett évek és még esupán sejtelmével az elkövetkezendő ujnak: a fenti cím alatt teret nyitunk mindazoknak, akik az új év alkalmával ismerőseiket, jóbarátaikat óhajtják e lap útján üdvözölni, de egyben a jótékony cél érdekében is óhajtanak közremunkálni. Azoknak tehát, kik az új év megérkezéssel szokásos új évi üdvözlőleveiket, általunk a helybeli árvasegélyző és jótékony egyesület javára beszolgáltatandó, bármily nagyságu összeggel is megváltani óhajtják: — pénzküldeményeiket, melyeket lapunk kiadóhivatalához kell beszolgáltatni: e helyen fogjuk nyugtázní. Szerkesztőségünk és kiadóhivatalunk új évi gratulációit 4 koronával váltja meg. Dr. Thomán Dávid Ungvárról 2 koronát küldött be e célra. Eddigi gyűjtésünk 6 korona.

— Fokról-fokra. Valaha szebb napokat látott az a kopott külsejű férfi, akit folyó hó 1-én tartóztattak le egy feljelentés alapján a rendőrök. A városba jövet, egy az ujhelyi viszonyokkal ösmerős, ellázott alakkal megmutogatatta magának azokat az épületeket, ahol előkelő uri családok laknak. Mindjárt az első nap több családhoz ellátogatott, de csaknem mindenütt kudarecal végződött kísérlete. Az egyik helyen bárónak adta ki magát és hivatkozva előkelő származására és mostoha anyagi viszonyára, egy kis segély iránt könyörgött. A ház urnöje felette gyanusnak találta a kopott „báró urat” és nem hitte el neki, amit mondott. Távozása után értesítette a rendőrséget és kevés utánjárás után sikerült elespíni az álbaró társával együtt. A bekísért „báró”, aki egyébként uri családból származik, nem rég még gyógyszerészsegéd volt és szebb időkben élt. Ujabbán felhagyott e foglalkozással és most mint „báró” vagy „gazdatiszt” járja az országot és zsarolja mindazokat, akik felülnek neki. Egy uri háznál, a hol a eseléd nem akarta a szobába boesátani, félrelökte a eselédet és betolakodott a lakásba. Iratai közt egy főhercegnő arcképét is megtalálták nála, a melyet szintén arra használt fel, hogy a jöhísemű embereket félrevezesse vele. A bárói címet is azért használta hogy előkelő helyeken, a hová kéregetés céljából járt, ezen a néven nagyobb összegű könyöradományhoz jusson. A „báró urat” néhány napi elzárás után illetőségi községébe toloncolják.

— Névmagyarosítások. Groszmann Mór sátoraljai helyi tanító és kiskoru gyermekei: Ilona, Sándor és Jenő vezetéknévüket Gárdos-ra, — Hornyák Béla tanító, sátoraljai helyi lakos, vezetéknévét belügyminiszteri engedéllyel Hornyai-ra változtatta.

— Felvidéki inséges munkálatok átvétele. Felvidéki levelezőnkől vetjük a következő tudósítást: A sztropkó és homonnai járás területén a két járást összekötő Havaj—krasznióród mezőlaborezi vicinális közut inséges segélylyel lett oly karba hozva, hogy azon legalább úgy, ahogy — közlekedni lehet. Az építést vezető Szücs Gyula kir. mérnök, a csekély összegű inséges segély felhasználása előtt számot vetett magával és fáradságot nem kimélve, első sorban a hegyi, folyó vizeken keresztül hidakat, át-ereszeket épített s csak azután látott hozzá a 2—3 méteres utak kiszélesítéséhez, mivel addig az illető utas ki volt téve annak, hogy a fák galylai a szeméti verik ki. Iparkodott az építést vezető mérnök a pénzösszeg erejéig az utnak megfelelő kőalapot adni, sajnos azonban, de nem sokat, mert arra már fedezett nem volt. Mult hó 26-án a felülvizsgálat megtörtént. Szunyogh Dezső kir. kerületi felügyelő, Hönseh Dezső államépítészeti hivatalfőnök és Bernáth Aladár vármegyei aljegyzőből álló bizottság a teljesített inséges munkálatokat átvette s a bizottság Szücs Gyula kir. mérnöknek teljes elismerését nyilvánította. Malonyay Tamás szeretett főszolgabírónkat pedig ismételen és újból felkérjük, hogy ha már a járás területén mindenütt épülnek az utak és szavait idézve, azt óhajtja elérni, hogy „minden szegény ember hajlékába országot vezessen”, vegye szívére első sorban a fent említett utvonálnak törvényhatósági támogatás mellett megkívántató tökéletes kiépítési ügyét s eszközölje ki, hogy ezen utvonalon a törvényhatósági utak hálózatába felvétessék.

— A „Zemplénvármegyei Kazinczy-kör” estélye. A „Zemplénvármegyei Kazinczy-kör” folyó évi dec. hó 5-ére tervezett kuruc-estélye közbejött akadályok miatt elhalasztott.

— Gíányverseny Kassán. A kassai Nemzeti Színház is áldozni akar Dankó Pista, a korán elhunyt magyar nótaköltő emlékének s december hó második felében cigányversenyt rendez, a melyen résztvesznek a kassai összes cigányzenekarok, nemkülönben a környék, Eperjes, Ujhely és Miskolc cigányzenekarai. A színház igazgatósága most buzdíkolja a cigányverseny előkészületeit.

— Megmárt gyermek. Matisz János helybeli ács Jenő nevű, IV-ik elemi iskolás fiát a Májusku-utcaiban egy nagy kutya marta meg. A városi állatorvos véleménye szerint a marakodó kutyán a vesztettségnek tünetei mutatkoznak; emiatt és mert a megmárt fiu különben is komolyan betegedett meg, tegnap este a budapesti Pasteur-intézetbe szállították.

— Ejjeli verekedés. Az elmúlt esték egyikén egy iparos-segédéből álló társaság alaposan a fenekére nézett a telt pohárnak. A vig kedvű társaság mulatás közben hozzáfogott a kártyajátékhoz. Váltakozó szerencsével járt a kártya egészen a hajnali órákig, amikor a kártya-asztal körül ülők közül a vesztetek haragtól kigyult arccal állottak föl és távoztak a füsttel telt kávéházi helyiségből. Az utcára érve, a vesztetek összekülönböztek a nyerőkkel és hirtelen úgy összekaptak, hogy csakhamar vér folyt az utca kövezetén. Kést ragadtak egymásra s azzal szurkálták meg egymást. A nagy lármára és verekedésre a rendőrök is előjöttek és szétválasztották a dulakodókat. A megszurkált iparos-segédet lakásai-ikon ápolják. A rendőrség az egész társaság ellen megindította a kihágási eljárást.

— A „Zemplén 1904. évi Naptára”, mely immár huszonegyedik évfolyamába lép, már megjelent és kiadóhivatalunkban kapható. Ára most is csak 80 fillér, postán küldve 10 fillérrel több. A vidékre megrendelt példányok

szétküldését már megkezdte a kiadóhivatal.

— **Hamis pénzek.** Az utóbbi napokban több hamis egyforintos került forgalomba, amelyről azt hiszik, hogy nem helyi termék, hanem valahonnan vidékről kerültek ide. A rendőrség szigorú nyomozást folytat. Ugyancsak több csalást követtek el eddig városunkban 2 filléresekkel. A két filléreses nagysága és többi rajza teljesen azonos a 10 filléreses alakjával és rajzával. Egyes kezű családok ezt arra használták fel, hogy 2 filléresről a „2” számjegyet úgyesen lereszelték és a pénzt anélkül bevonták és így könnyű szerrel 10 filléres gyanánt kiadták. Eddig több ilyen kétfilléresből készült 10 filléreshez hasonló pénzdaráb került a rendőrséghez, ahol most elrendelték ebben az ügyben is a nyomozást.

— **Kérelem.** A f. hó 28-án tartott „Kazinezy-köri” estélyen tévedésből valaki egy fekete, finom selyemmel bélelt boát vitt el, s helyébe egy rövidebbet hagyott ottan; felkértek az illető, hogy a kieserült boát Jókai-utca 766 alá küldeni sziveskedjék, ahol a sajátját rögtön át is veheti.

— **Dunky fivérek** es. és kir. udvari fényképészek e hó 13-án (vasárnap) és 14-én (hétfőn) a Juhász Jenő ügyvéd ur telkén lévő műtermékben ez évben utoljára felvételeket fognak eszközölni, a műterem mindig fűtve van és akár borus akár esős vagy havas időben, művészi kivitelű szép képeket állítanak elő olesó árban. Levélteli idő: d. e. 9-től 12-ig; 1/2-től 1/4-ig.

IRODALOM.

Szezon vers.

A fegyver dörren,
Vascsöve ropog,
Szegény kis nyulaesával
A világ forog.

Elborult szemét
Még fölemeli
Aztán örök időkre
Betorul neki.

A szellő halkán
Egy imát rebeg,
S ráhullnak szemfedőül
A sárga levelek.

Az erdő sir, s jaj
A kopó esáhol . . .
Megint halotti dalt zeng
Egy nyulnak valahol.

Vidor Marci.

— **Dr. Perényi József új könyve.** Dr. Perényi József, a helybeli piarista főgymnázium tanára, akinek zeneirodalmi és írói munkássága már a legszélesebb körben ismeretes: karácsonyra „Magyar Zene” címmel új kötetet ad ki Lövy Adolf helybeli könyvkereskedőnél, melyben apróbb cikkeket közöl mindenkit érdeklő magyar zenetörténeti tárgyakról. A cikkek genre-je olvasóink előtt ismeretes leendő, mert a kötet cikkei közül három-négy, lapunk tárcájában jelent meg, nekünk engedvén át azokat közlésre a jeles szerző. A előfizetési felhívás a következő: „Magyar Zene” cím alatt jelenik meg karácsonyra alulírott könyve, melyben apróbb cikkeket közöl mindenkit érdeklő magyar zenetörténeti tárgyakról. Szeretettel és gondallal megírt apróságok. Kit ne érdekelnének a magyar dal- és zeneirodalom legelső termékei? Mindenki ismeri ma már a kuruevilág öröksépségű dalait. Ezekről is akad olvasni való a könyben. A Rákóczy-nóta és induló keletkezésének története minden magyar embert érdekel. A híres cigányprimások életviszonyait, műveik rövid, áttekinthető jellemzését is adja a szerző. Ad néhány cikket az újabb zenei termékekről. A könyv díszes amateur kiállításban 3—4 hét múlva jelenik meg Lövy Adolf sátorlajuhelyi könyv-

kereskedő kiadásában. Az előfizetési pénzek ide küldendők. Gyűjtőknek 10 példány után egy tiszteletpéldánnyal szolgálunk. Egy példány előfizetési ára egy korona. Sátorlajuhely, 1903. dec. 1. Dr. Perényi József.

— **A Vasárnapi Ujság** nov. 29-iki száma 28 képpel s a következő tartalommal jelent meg: «Csemegi és munkái» (arcképpel). Irta Mikszáth Kálmán. — Költemények: Pásztoitól és Dömötör Páltól. — Regénytár: «Aranyfűst». Regény. Irta ifj. Korányi Frigyes (Goró Lajos rajzaival). — «A tudós családja». Spanyol regény (képekkel). — «A cimborák» Elbeszélés. Irta Gorkij Maxim orosz eredetiből fordította Ambrozovics Dezső. — «A francia parlamentről». Szigetvári Ivantól. — «Képek Gömör vármegyéből» (képekkel). — «Hunyadi János szobra Budapestén» (képpel Tóth István szoborműve után). — «A képzőművészeti társulat téli kiállításából» (képekkel Fényes, Knopp, Pataky, Vaszary, Reinfusz festményei és Horvai, Teles és Szamovolszki szoborművei után). — «Uj hajójárat Fiume—New-York közt» (képekkel Zerikowitz Emiltől). — «Az ugrai választás» (Pillanatnyi fényképekkel az ugrai választásról). Irodalom és művészet, Közintézetek és Egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg, stb., rendes heti rovatok. A Vasárnapi Ujság előfizetési ára negyedévre négy kor. «Politikai Ujdonság» okkal és «Világkrónika»-val együtt hat korona. Megrendehető a Franklin-Társulat kiadóhivatalában, (Budapest, IV. ker., Egyetem-u. 4 sz.) Ugyanitt megrendelhető a «Képes Néplap» a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fillér.

IPAR ÉS KERESKEDELEM.

A husz koronán aluli számlák bélyegmentessége.

— dec. 2.

A kereskedői és iparos körökben állandó és több évre visszanyúló óhajtatás az, hogy a 20 k. értékű aluli árukról szóló számlák bélyegmentesen legyenek kiállíthatók. A kereskedő és iparos köröknek ezen kívánsága jogos és méltányos s ezen kívül az államkincstár számbavehető sérelme nélkül megvalósítható.

Jogos és méltányos a kérelem azért, mert a kereskedelmet és ipart indokolatlanul terheli meg akkor, — pedig ez az esetek legnagyobb része — amikor készpénz fizetés esetében a bevásárló megbízott által, eseléd stb. ellenőrizhetése céljából lesz a számla kiállítva, mert ily esetekben, ilyen céllal kiállított jegyzékek, amennyiben nem pusztán csak az összeg számait tartalmazzák, rendszerint számláknak tekintetnek. Már pedig kétségtelen, hogy számlabélyeg létjogosultságát egyedül abban találhatni fel, hogy a számla hitelre vásárlás esetén a később megfizetett összeg nyugtatónyozására szolgál, vagyis a számlabélyeg tulajdonképen nyugtábélyeg jellegével bír. De készpénzfizetés esetén, midőn nyugtatónyra, sőt ezt helyettesítő számlára nincs szükség, ha csak nem a fentebb említett jegyzék pótlására, nyugtábélyegről sem lehet szó s így jogos és méltányos, hogy az ily alkalmakból kiállított számlák, melyek természetük-nél fogva 20 koronánál magasabb összegről alig szólhatnak, a bélyegzés kötelessége alól felmentessenek.

De nem szenvedne ezen rendelkezés által jelentékeny mérvben az államkincstár sem, mert e pénzügyi közegek majdnem bosszantásig szigorú ellenőrzése mellett is a tényleges állapot az: hogy az ez irányban fennálló rendelkezést legtöbb esetben, éppen az említett összeg határáig figyelmen kívül hagyják, aminek kettős következménye van, az t. i., hogy egyrészt a rajtavesztők véleményünk szerint indokolatlanul szigorú megtorlásban részesíttetnek, másrészt magukat a rendelkezéshez tartó, a többi iparos és kereskedő társával szemben

méltánytalanul több teher viselésére kényyszerül.

A nagyváradi kereskedelmi és iparkamara ezért legutóbbi teljes üléséből felterjesztést intézett a kereskedelmi miniszterhez, hogy úgy a méltányosság, mint a jogosság, de nem kevésbé a kereskedelem és ipar alanyainak erkölcsi épsége érdekében is, a számlák bélyegmentességét 20 koronáig elrendelje.

A felterjesztés hatása remélhetőleg a husz koronán aluli számlák bélyegmentességében fog nyilvánulni.

— **Árlejtés az épülő, zemplénvármegyei közkörház berendezésére.** Lapunk előző számában már hírt adtunk arról, hogy f. hó 1-én tartották meg az árlejtsést az épülő zemplénvármegyei közkörház belső berendezésére. Megírtuk akkor azt is, hogy a pályázók ajánlatai között az illetékes fórum részéről döntés még eddigelő nem történt. Az árlejtséssel figyelemre méltó jelenség, hogy a helyi és vidéki vállalkozók ajánlatai között 200—300 korona különbözet mutatkozik. Erre a dologra vonatkozólag lapunk szerkesztősége címere egy cikk érkezett, amely azt igyekszik fejtegetni, hogy nagyon szép és méltánylandó dolog volna, ha a szállítást helyi iparos kapná meg. A cikk egyben rá mutat arra is, hogy az árkülönbözet dacára is oda kellene hatni, hogy a helyi iparosok részesüljenek előnyben, hiszen az áldozat úgy is a patriotizmus rovására menne, amelyért 200—300 korona áldozatot hozni nem is lenne nagyarányú áldozat. A cikk szerint így helyi iparosaink sem panaszkodnának, hogy mellőzöttek részesülnek. A dolog, ha kivihető: mindenestre szép és örvendetes lenne.

KÖZGAZDASÁG.

— dec. 3.

(W.) A kisbirtokos, a parasztgazda sorsa az, amely most mindenképp érdekelt. A megoldandó kérdések közt első helyet követel. Ebben az osztályban van a nemzet fenntartó erő. A kisbirtokos bajainak orvoslása nemzeti érdek. Es ennek az osztálynak ezer a baja. Küzd a megélhetéssel, nyomják a rossz adóviszonyok és küzd a szerencsétlen birtok viszonyokkal. Nyomja, elnyeli a nagybirtok, mely gátat von minden terjeszkedés elé. Sok helyütt pedig egyenesen lehetetlenné teszi azt. A szerzéshez meg van a jog, de nincs meg rá a lehetőség.

A szerzésnek útját állják a nagybirtoktömbök, a nagy uradalmak, a hitbizományok, a kincstári, közalapítványi, egyházi birtokok, a holt kéz. Ezek a forgalomra nézve meghaltak (innen ered az elnevezés is), forgalom tárgyát nem képezik. Ez a forgalom békója.

Az ilyen kötött, a szabad forgalomból kivett birtok, az egészen több, mint egyharmada.

Hitbizomány van majd száz, s csak az ezek által elfoglalt, lekötött terület közel jár a két és fél millió katasztrális holdhoz, melynek katasztrális tiszta jövedelme kerekszám öt és félmillió forint. Magyarországon nagyobb a hitbizomány által elfoglalt terület, mint Ausztriában.

Es ezek a súlyos viszonyok még súlyosabbakká váltak. Legfőbb bíróságunk egy pár év előtt kimondta, hogy a holtkezi törvények nincsenek már érvényben, tehát az egyház szabadon szerezhet birtokot. Ez nagy dolog, ha meggondoljuk, hogy két és fél millió hold földbirtok volt az egyház kezén s ez most már korlát nélkül szaporodhatik is. Most már közel jár a három millió holdhoz. Az ország egyes vidékei, különösen a Dunántúl, ahol a hitbizomány területe is a legnagyobb, már komoly veszélyben vannak, éppen ott, ahol a rossz birtokviszonyok a magyar faj szaporodását már is lenyomták jóval az országos átlag alá.

A magyar faj csak ott mutat szaporodást, ahol terjeszkedhetik: ahol terjeszkedésének gátja van, ott a népszaporodás megáll, vagy visszaesést mutat.

A kisbirtok pusztul. A család szaporodásával oly kis részre szakadt (teszem egy nyolcad telek 4—5 felé), hogy azon annyi kéz nem dolgozhatik, annyi száj nem ehetik. Szeretni kell hozzá. Igen, de nem lehet, mert utban van a kötött birtok: az egyház, a hitbizomány.

A kisbirtokos, hogy megélhessen, beállott mezői munkásnak, ezeknek a számát szaporította s ezeknek a megélhetését is nehezebbé tette. Jött az elégedetlenség.

Ezen segíteni kell. Nagy kérdés, nehézség, de meg kell oldani. A magyar faj van veszélyben. A jó akarat megvan. A kis birtokos, mezői munkás sorsa általános érdekű lett.

Fel kell szabadítani, ha részben is, a kötött birtokot. Lehetővé kell tenni a szerzést, a terjeszkedést. Ha ez megvan: el van hártva a legfőbb akadály.

Azután meg kell javítani a rossz adóviszonyokat. E nehézség megoldása sem késheket sokáig. A kormány tanulmány tárgyává tette már régóta. A közteljesítést arányítani kell.

Egy francia miniszterelnök néhány év előtt ezeket mondta: „Erkölcseinket törvényeinkkel együtt reformálni kell. Az előítéleteknek el kell tűnnök. A élet kiváltságosainak s azoknak, kik fölösleget élveznek, végre magasab értelemben kell felfogniok társadalmi kötelességeiket és rá kell magukat szánniok arra, hogy közterheknek valamivel nagyobb részét vegyék magukra, hogy könnyebbítsenek azokon, akik a kenyeret családjuk számára munkabérükből veszik meg.

Ezt úgy hívjuk, arányos tehermegosztás. Erre kell alapítani az adótörvények reformját is.

— **A buza pácolás legjobb módja.** A buza pácolása, amint ismeretes, az üszög elleni védekezés céljából történik. Alábbiakban a pácolás egy oly módját ismertettük, mely gyakorlatilag legjobban beváltak tekinthető. Veszünk 2 kg. rézgálicot s azt egy kevés vízben felolvasztván, a pácolásra szánt kádban előkészített 100 liter vízhez öntjük, vagyis 2% oldatot készítünk. Ezután a vetésre szánt búzát vesszőkosárba öntve, a rézgálicoldat a kosárban levő búzát egészen ellepje. A kosárban levő búzát egy faág segítségével jól felkavarjuk, hogy minden egyes buzaszem jól megnedvesedjék; majd a kosarat szétlógatva együtt kiemeljük s azt egy másik kisebb kád felső peremére fektetett két faágra helyezzük, hogy a felesleges páclé lecsurogjon. — A pácolást legjobb a szabadban végezni, mert itt szárad meg leghamarább a buza; egyébként a száradást siettetjük azzal, hogy a pácból kikerült s vékony rétegben eltergetett búzát fagereblével megereblézzük. A pácolásnak ezen módja más pácolási módokkal szemben azon előnnyel bír, hogy a pácoláshoz nem szükséges sok nagy ürtartalmú faedény; továbbá, hogy a vetőmag minden egyes szeme tökéletesen érintkezik rézgálicoldattal s végül, hogy a buza szárítása sokkal gyorsabban keresztülvihető.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

F. A. Tolosva. A mai számmal megindította a kiadóhivatal a tp.-t. Levelezőlapokat is küldünk, de a tolosvai eseményekről körünk pontos értesítéseket. Következő számban jön a «Betegek vagyok . . .» című vers. Sz. J. Budapest. Jelen szám hozza. Üdvölet.

Érdeklődő. Helyben. A Herezeg Ferenc tiszteletére rendezett bankettekét úgy a megyeházán, mint a dr. Ferenczy Elek által rendezett Bock Imre vendéglős szervizrota még pedig — hallomás szerint — úgy az ételek minőségét, mint a kiszolgálást illetőleg mintaszerűen.

Kiadótulaidonos: Eblert Gyula.

Gyomor-, bél- és vértisztító kuránál már
 — fél pohár természetes —
IGMÁNDI
 KESERŰ VIZ.
 Reggelenként használva kitűnően beválik.
 Kapható mindenütt, úgy a forrástulajdonos:
 Schmidthauer Lajos gyógyszerésznél Komáromban,
 üvege 50 fillér.
Raktár: HAZAI H.
 bel- és külföldi ásványvíz-üzletében S.-A.-Ujhely.

1849/1471/1903. végr. sz.
Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a saujhelyi kir. járásbíró 1902. évi Sp. I. 940/3. 1903. Sp. I. 206/3. száma végzése következtében Dr. Lichtenstein Jenő és Dr. Haas Bertalan ügyvéd által képviselt Herskovics Manó, Klein Mór és id. Szakál Ségá János javára Gyarmathy Soma bodzás-ujlaki lakos ellen 300 és 260 kor. s jár. erejéig 1903. évi ápril. hó 23-án és 1903. január 4-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 1631 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: széna, kocsik, lovak, tehének, házi-butorok stb. nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a saujhelyi kir. járásbíró 1903. évi V. I. 266/4. és V. I. 630/4. sz. végzése folytán 560 kor. tőkekövetelés, ennek esedékes 5% kamatai, 1% váltódíj és bíróság már megállapított költségei erejéig Bodzás-Ujlakon alperes lakásán leendő eszközésére 1903. évi december hó 9-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Saujhelyben, 1903. évi nov. hó 26-án.

Fejér Zoltán,
 kir. bír. végrehajtó.

1845/1903. végr. sz.
Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. járásbíró 1902. évi V. II. 579/2. száma végzése következtében hivatalból képviselt Herczig Miksa budapesti lakos javára Steinfeld Jenő sárospataki lakos ellen 204 kor. 06 f. s jár. erejéig 1902. évi decz. hó 20-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 621 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: házi-butorok és diszkontyvek stb. nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a s.-a.-ujhelyi kir. járás bíró 1902. évi V. II. 579/5. száma végzése folytán 84 kor. 98 fill. tőkekövetelés ennek 5% kamatai, 1% váltódíj bíróság már megállapított költségei erejéig Sárospatakon, alperes lakásán leendő eszközésére 1903. évi december hó 4-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvények 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el tognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés, az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Saujhelyben, 1903. évi nov. 22-én.

Fejér Zoltán,
 kir. bír. végrehajtó.

21228/903. szám. Zemplénavarmegye alispánjától.

Hirdetmény.

A nagymihály—homonna—mezőlaborez—liszközi törvényhatósági közút 66—67 km. szakaszán levő és a vármegye tulajdonát képező mezőlaborezci vámoshid vámszedési jogának bérbeadása czéljából 1904. évi január hó 1-től kezdődő 5 (öt) egymásután következő év tartamára terjedő hatálylyal 1903. évi december hó 7-ik napjának d. u. 1 (egy) órájára a mezőlaborezci körjegyzői hivatal helyiségében tartandó zárt írásbeli versenytárgyalást hirdetek.

A versenyezni óhajtok felhívatnak, hogy a fentebbi vámszedési jog bérbevételére vonatkozó zárt ajánlataikat a kitűzött nap d. u. 1 óráig annyival is inkább adják be a kiküldött bizottság kezéhez, mert a később érkező távirati vagy utóajánlatok figyelembe vételni nem fognak.

Az ajánlathoz a megajánlott bérösszegnek fele, mint bánatpénz esatolandó készpénzben vagy állami letétre alkalmas értékpapirban. Az ajánlati évi bérösszeg betűkkel és számokkal pontosan kiírandó.

A vármegye törvényhatósági bizottsága fentartja magának a jogot, hogy a beérkezett ajánlatok között szabadon választhasson és az ajánlatok fölötti döntést a törvényhatósági bizottság jóváhagyásától teszi függővé.

A szóban forgó vámszedésre vonatkozó szerződés az azokban levő pontozatokkal együtt a s.-a.-ujhelyi m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthető. Sátoralja-Ujhelyben, 1903. évi november hó 19-én.

Alispán szabadságon
Thuránszky László,
 főjegyző.

Sátoralja-Ujhely nyomtatott a „Zemplén” könyvnyomtató intézetében.

Kitűnő pörkölt paprikás szalonna.

Jessék
 kísérletet tenni és meg fog győződni, hogy nálam mindenféle
HENTESÁRU
 a legolesőbban beszerezhető.

A t. ez. vevőközönség szíves figyelmébe ajánlom a következő árakat:

1 kiló friss olvasztott szalonna-zsír . . .	1 K. 44 fill.
1 „ sőtalan szalonna zsírnak való . . .	1 K. 40 fill.
1 „ uj sós szalonna . . .	1 K. 40 fill.
1 „ füstölt szalonna szeletben . . .	1 K. 48 fill.
1 „ füstölt hát szalonna . . .	1 K. 52 fill.
1 „ I. rendű pörkölt paprikás szalonna . . .	1 K. 72 fill.
1 „ füstölt kolbász . . .	1 K. 60 fill.

Nagybani vételnél árengedmény!

Megrendelhető:
KARNER JÓZSEF,
 hentesüzletében
 Nyiregyházán.

Finom füstölt húsbőrű.

Eladó
 S.-a.-Ujhelyben, a
 Kossuth Lajos-ut-
 cán lévő 160. sz.
 haz. — Értekezhetni
 Isépy István
 ügyvéd irodájában.

Minden rendű és rangú
 tisztességes, szorgalmas ember
 szakismeret nélkül
 állandó vagy melegfoglalkozásként
 több száz korona kényelmes
 havi jövedelemre tehet szert.
 Szíves ajánlatok foglalkozás és viszo-
 nyok megjelölésével
 a „MERCUR” váltóüzleti rész-
 vénytársasághoz
 BUDAPEST, V., Fűrdő-utca 3.
 Részvénytőke 1.000.000 korona.

1848/1903. végr. sz.
Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a sátoralja-ujhelyi kir. járásbíró 1902. évi Sp. II. 489/5. száma végzése következtében dr. Haas Bertalan ügyvéd által képviselt Herman Kis-toronyai lakos javára Szemere József s. neje kis-toronyai lakosok ellen 989 kor. 56 f. és jár. erejéig 1902. évi okt. hó 21-én fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 1120 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: lovak, tehének, szekerek nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a saujhelyi kir. járásbíró 1902. évi V. II. 453/8. száma végzése folytán 989 kor. 56 fill. tőkekövetelés, ennek 1902. évi június hó 26. napjától járó 5% kamatai, 1% váltódíj és eddig összesen 109 kor. 04 fillérben bíróság már megállapított költségei erejéig Kis-Toronyán alperes lakásán leendő eszközésére 1903. évi december hó 10-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Saujhelyben, 1903. nov. hó 27-én.

Fejér Zoltán,
 kir. bír. végrehajtó.

A FŰZŐK PÓTLÓJA

Nincs meg benne azon hátrány, mint a fűzőkben, a Platinum páleák eltávolítható s könnyen mosható.

Tökéletesíti a testalkatot, teljes kényelmet ad, nem gátolja a fejlődést.

Angol patent, orvosi tekintélyek legmelegebben ajánlják. Színek: fehér, szürke és drap. Megrendelésnél a Schlusssböszög mérvadó. Ára 10 kor. Egyedüli főraktár Felső-Magyarországon csak nálam. Egyszermind ajánlom saját gyártmányu keztüimet, glacé, óz, szarvasbőr, valamint szövött nyári keztüik a legolesőbbtól a lehető legfinomabbig, dus választékban raktáron tartom.

Mindenmü kötszerek, orvosi műszerek, betegápolási cikkek és gummi áruk.
 Valódi párisi különlegességek titoktartás mellett

Blumberg S. E., Kassa,
 keztüis és műkötszerész.